

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D. ve věci

žalobce: V. T., narozený dne „X“,
bytem „X“,

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 8,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 5. 2017, č. j. „X“,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 3. 5. 2017, č. j. „X“, o invalidním důchodu, kterým byly zamítnuty jeho námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 3. 2017, č. j. „X“, jímž žalovaná s odkazem na ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), rozhodla o zamítnutí žádosti žalobce o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Chomutov ze dne 22. 2. 2017 je žalobce nadále invalidní pro invaliditu II.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

stupně, jelikož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla o 55 %.

Žaloba

2. V žalobě žalobce uvedl, že s žalobou napadeným rozhodnutím nesouhlasí a svůj zhoršený zdravotní stav doloží novými lékařskými nálezy. Žalobce poukázal na skutečnost, že v napadeném rozhodnutí není vycházeno z lékařské zprávy MUDr. M. Žalobce dále popsal svou negativní zkušenost s lékařkou MUDr. V., která mu nedovolila nosit pleny, a řekla mu, že je nepotřebuje, ačkoliv se na ČSSZ Ústí nad Labem počůral a pokakal.
3. V následných podáních žalobce zopakoval, že nové lékařské zprávy soudu zašle nebo je předloží při jednání. Žalobce soudu zaslal kopii lékařského nálezu MUDr. Š. ze dne 17. 1. 2018, kopii poukazu na ošetření na ortopedickém oddělení ze dne 29. 5. 2017, kopii lékařské zprávy z urologie MUDr. H. ze dne 31. 1. 2018, kopii poukazu na léčebnou a ortopedickou pomůcku – sedačku do vany, závěsnou, s výřezem (ze dne 9. 10. 2017) a ambulantní zprávu MUDr. N. ze dne 18. 1. 2018.
4. V reakci na posudek o jeho zdravotním stavu ze dne 5. 2. 2018, který si nechal soud vypracovat pro účely soudního řízení, jak bude soudem rozvedeno níže, žalobce uvedl, že nesouhlasí s posouzením jeho zdravotního stavu Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem, neboť se jeho zdravotní stav zhoršil, nosí plenky a nově dochází na neurologickou ambulanci v Chomutově. Žalobce dále požádal o odročení jednání, které odůvodnil nástupem do nemocnice v Kadani. Následně soud informoval o svém propuštění a požadoval, aby u jednání byl přítomen znalec z oboru zdravotnictví.

Vyjádření žalované k žalobě

5. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě v krátkosti uvedla, že žalobce namítá výhradně věci, které se týkají jeho zdravotního stavu, a proto nechť je zdravotní stav žalobce posouzen Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, od jejíhož posouzení by se mělo odvíjet rozhodnutí ve věci.

Ústní jednání před soudem

6. Žalobce při jednání před soudem konaném dne 2. 5. 2018 plně odkázal na podanou žalobu a další svá podání průběžně zasílaná soudu. K věci uvedl, že jeho zdravotní stav je špatný, a dle jeho přesvědčení odpovídá III. stupni invalidity. Žalobce dále uvedl, že jeho zdravotní stav má tendenci se zhoršovat a na podporu svých tvrzení soudu předložil k nahlédnutí lékařské zprávy MUDr. P. ze dne 25. 4. 2018, MUDr. O. ze dne 16. 4. 2018, MUDr. Š. ze dne 20. 12. 2017, MUDr. N. ze dne 22. 3. 2018, MUDr. N. ze dne 8. 3. 2018, MUDr. Z. ze dne 26. 4. 2018 a poukaz na léčebnou ortopedickou pomůcku – berle předloketní duralová. Žalobce se závěry posudku Posudkové komise nesouhlasí a trval na tom, aby byl jeho zdravotní stav posouzen znalcem. V závěrečném vystoupení žalobce navrhl, aby soud žalobě vyhověl, přičemž náhradu nákladů řízení nepožadoval.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

7. Pověřená pracovnice žalované pak při tomto ústním jednání před soudem setrvala na napadeném rozhodnutí a požadovala zamítnutí žaloby s ohledem na jednoznačné závěry obsažené v posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 5. 2. 2018, který nechal vypracovat soud pro účely předmětného řízení.

Posouzení věci soudem

8. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle ust. § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ust. § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
9. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání, při kterém se provádělo dokazování zdravotním posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „komise“) ze dne 5. 2. 2018, který nechal vypracovat soud pro účely předmětného řízení, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že prvoinstanční rozhodnutí bylo vydáno na základě posudkového lékaře pověřeného vypracováním posudku pro Okresní správu sociálního zabezpečení Chomutov, který při zjišťovací lékařské prohlídce dne 22. 2. 2017 posoudil zdravotní stav žalobce a dospěl k závěru, že u žalobce je dán dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s tím, že jeho rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 8, písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 45 % (rozmezí 30 % - 45 %) s tím, že míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu ust. § 3 a § 4 citované vyhlášky zvyšuje o 10 %. Celková míra poklesu pracovní schopnosti tak u žalobce činí 55 %. Na základě tohoto posudku pak žalovaná vydala dne 3. 3. 2017 výše citované prvoinstanční rozhodnutí, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o změnu výše invalidního důchodu pro nesplnění podmínek stanovených v ust. § 38 zákona o důchodovém pojištění, neboť pro přiznání invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně je nutný mít pokles pracovní schopnosti nejméně o 70 % a více. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, v nichž uvedl, že jeho zdravotní stav je horší.
11. Dále soud z obsahu správního spisu zjistil, že žalovaná si v rámci řízení o námitkách vyhotovila nový posudek o invaliditě žalobce ze dne 27. 4. 2017, který vypracovala příslušná posudková lékařka Lékařské posudkové služby ČSSZ v Ústí nad Labem. Tato posudková lékařka opětovně posoudila zdravotní stav žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a dospěla ke shodnému závěru jako posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení Chomutov, že zdravotní stav žalobce je dán dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem s tím, že jeho rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

položce 8, písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 45 %, s tím, že míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu ust. § 3 a § 4 citované vyhlášky zvyšuje pro další zdravotní komplikace o 10 %. Celková míra poklesu pracovní schopnosti žalobce tak podle posudkové lékařky činí 55 %, přičemž posudková lékařka se rovněž v posudku vypořádala s námitkou žalobce. Na základě tohoto nového posudku bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí ze dne 3. 5. 2017, kterým bylo potvrzeno prvoinstanční rozhodnutí ze dne 3. 3. 2017, a námitky žalobce zamítnuty s odůvodněním, že pro přiznání invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně je nutný mít pokles pracovní schopnosti nejméně o 70 % a více.

12. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. V souladu s odstavcem 2 citovaného ustanovení jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně a nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
13. Dle ust. § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění se pracovní schopností rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. V souladu s odstavcem 4 citovaného ustanovení se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
14. V odstavci 5 citovaného ustanovení je dále stanoveno, že za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí. V souladu s odstavcem 6 citovaného ustanovení se za stabilizovaný zdravotní stav považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Dle odstavce 7 je pojištěnec adaptován na své zdravotní postižení, jestliže nabyl, popřípadě znovu nabyl schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti.
15. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se vždy určuje v celých číslech s tím, že procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení jsou uvedeny v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb.
16. V projednávané věci tedy bylo prvoinstančním rozhodnutím, které následně potvrdila žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím, rozhodnuto o zamítnutí žádosti žalobce o změnu výše invalidity z druhého stupně na třetí stupeň invalidity, a to s odůvodněním, že Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

z důvodu jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu mu poklesla jeho pracovní schopnost o 55 %, zatímco pro vznik invalidity třetího stupně je nutný pokles minimálně o 70 % a více.

17. Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod třetího stupně je tedy existence invalidity pojištěnce ve smyslu ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, jak vyplývá z ust. § 38 téhož zákona. Bylo proto třeba zjistit, zda žalobce splňoval ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity třetího stupně, tj. zda u něho nastal pokles pracovní schopnosti nejméně o 70 %, když brojí proti rozhodnutí žalované o zamítnutí jeho žádosti o změnu výše invalidity druhého stupně na invaliditu třetího stupně. V této souvislosti soud poznamenává, že v daném případě nebylo mezi účastníky řízení žádného sporu o tom, že by žalobce nezískal potřebnou dobu pojištění, což je druhý předpoklad pro vznik nároku na invalidní důchod, jak vyplývá z ust. § 38 zákona o důchodovém pojištění, a proto soud již bez dalšího vycházel ze skutečnosti, že žalobce získal potřebnou dobu pojištění.
18. Již výše bylo zmíněno, že napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem posudkové lékařky Lékařské posudkové služby ČSSZ v Ústí nad Labem, která učinila závěr o poklesu pracovní schopnosti žalobce. Soud se s tímto závěrem lékařky nespokojil, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si proto v rámci předmětného soudního řízení v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s. ř. s. odborný posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem, která je v těchto věcech dle ust. § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobce, dále také posoudila pokles jeho pracovní schopnosti a také datum vzniku jeho případné invalidity včetně jejího stupně. Na tomto místě soud podotýká, že je přesvědčen o nedůvodnosti požadavku žalobce, aby jeho zdravotní stav posoudila jiná Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí, neboť tento požadavek žalobce nikterak nezdůvodnil, a proto soud vyhodnotil požadavek žalobce jako nedůvodný.
19. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 5. 2. 2018. Žalobce byl jednání komise přítomen a přímo při jednání komise byl vyšetřen odborným lékařem z oboru psychiatrie. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy, zprávy, vyšetření a další listiny měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů (lékařský nález obvodní lékařky MUDr. M. ze dne 26. 1. 2017, odborné nálezy – psychologický ze dne 1. 9. 2016, psychiatrický (MUDr. M.) ze dne 19. 4. 2017, urologické ze dne 18. 5. 2016 a ze dne 15. 2. 2017, neurologické ze dne 5. 2. 2016, ze dne 11. 5. 2016 a ze dne 12. 6. 2017, ortopedické ze dne 11. 1. 2017 a ze dne 23. 1. 2017, průkazu diabetika, zprávy z hospitalizace na rehabilitačním oddělení do 7. 8. 2016, nálezu ambulance léčby bolesti ze dne 11. 11. 2016, ze dne 19. 1. 2017 a ze dne 4. 4. 2017, rehabilitační nález ze dne 1. 2. 2017, revmatologický nález ze dne 27. 7. 2017), spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Chomutov, listin z dokumentace Krajského soudu v Ústí nad Labem, posudkového zhodnocení z námitkového řízení a vyšetření žalobce při jednání komise, pak komise dospěla k závěru, že k datu napadeného rozhodnutí žalobce nebyl invalidní ve třetím stupni invalidity podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění ve znění zákona č. 306/2008 Sb., když u něho byl shledán pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu toliko o Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

45 %, zvýšených o dalších 10 % na celkových 55 %, a tedy u něho byla shledána invalidita druhého stupně. K výčtu lékařských nálezů soud poznamenává, že komise vycházela rovněž z posudku MUDr. M., a tedy námitka žalobce, že tento lékařský nález nebyl komisí zohledněn, je nedůvodná.

20. Komise konstatovala, že u žalobce se jednalo k datu vydání napadeného rozhodnutí o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s tím, rozhodující příčinou tohoto stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je duševní postižení na podkladě perinatálního poškození mozku, s výslednou lehkou mentální retardací s IQ 62, kterou hodnotí v horní hranici rozmezí s ohledem na ostatní duševní stavy (smíšenou poruchu osobnosti na organické basi při perinatálním postižení, anxiosně depresivní syndrom u predisponované osobnosti) a sníženou sociální zdatnost. Dále komise uvedla, že z ostatních onemocnění žalobce trpí nově zjištěným diabetem mellitus, průduškovým astmatem, trpí častým únikem moči, léčí se s pohybovým aparátem pro bolesti v zádech, s občasným vyzařováním do dolních končetin. Nálezy jsou v celku klidné, žalobce si na potíže při posuzování nestěžoval. Proto komise hodnotila míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce dle kapitoly V. – duševní poruchy a poruchy chování, položky 8 – mentální retardace, písmene b) – mentální postižení lehkého stupně (debilita), IQ 50 - 69, a s ohledem k ostatním duševním stavům žalobce zvolila horní hranici rozmezí, tedy 45 % zvýšené o 10 %, tedy celkových 55 %.
21. Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že posudek ze dne 5. 2. 2018, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Lékaři Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí Ústí nad Labem přitom shodně jako posudková lékařka Lékařské posudkové služby ČSSZ v Ústí nad Labem a posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení Chomutov dospěli k závěru, že žalobce není invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale pro invaliditu druhého stupně, neboť u něho míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti dosahuje 55 %, a přes tuto skutečnost je patrné, že mu nevznikl nárok na invaliditu třetího stupně, když pro invaliditu třetího stupně je nutný pokles minimálně o 70 % a více.
22. Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise, když za daného stavu věci soud neshledal potřebu, aby byl výše citovaný posudek posudkové komise ze dne 5. 2. 2018 doplňován či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobce. Požadavek v tomto směru v předmětném soudním řízení sice žalobce vznesl, a to poté, co byl seznámen s posudkovým závěrem posudkové komise, nicméně soud v intencích ust. § 52 s. ř. s. neshledal důvod pro zkoumání zdravotního stavu žalobce. Zdravotní stav žalobce byl posouzen dvěma na sobě nezávislými posudkovými lékaři i posudkovou komisí, přičemž všichni dospěli ke shodnému posudkovému závěru. Soud tak nemá pochybnosti o správnosti lékařských závěrů posudkových lékařů, neboť posudkové závěry i odůvodnění se ani v jednom případě nelišily, a nevyvstala tudíž pochybnost o jejich závěrech a nutnost zdravotní stav žalobce posuzovat ještě další posudkovou komisí, natož znaleckým posudkem.
23. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět nějaké další dokazování, koresponduje ustálené judikatuře správních soudů včetně Nejvyššího

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

správního soudu (viz např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003-50, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 150/2004 a také na www.nssoud.cz, nebo ze dne 28. 8. 2003, č. j. 5 Ads 22/2003-48 či ze dne 12. 3. 2009, č. j. 3 Ads 143/2008-92, které jsou rovněž dostupné na www.nssoud.cz).

24. S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, neboť neshledal, že by žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, a tedy v rozporu se zákonem o důchodovém pojištění, správním řádem či vyhláškou č. 359/2009 Sb., jak namítal žalobce, a proto žalobu ve výroku rozsudku ad I. podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
25. Současně soud podle ust. § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve výroku ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalované náhrada nákladů řízení nepřísluší.
26. Pro úplnost soud směrem k žalobci poznamenává, že v souzené věci je možné vycházet, a to s poukazem na ust. § 75 odst. 1 s. ř. s., toliko ze zdravotního stavu, jaký měl v době rozhodování žalované, tj. ke dni 3. 5. 2017 a případné zhoršení stávajících zdravotních obtíží, ke kterým by mělo dojít po tomto datu popř. vznik nových zdravotních obtíží, nemůže být v tomto řízení v zásadě nikterak zohledněno. Ust. § 75 odst. 1 s. ř. s., které je pro soudy závazné, totiž výslovně stanovuje, že při přezkoumávání rozhodnutí správního orgánu vychází správní soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Žalobce tak má možnost poukazovat na své stále se zhoršující zdravotní obtíže, které by nastaly po 3. 5. 2017 a které by měl mít řádně zdokumentované lékařskými zprávami, v případném novém správním řízení. Důvodem pro přiznání nároku na určitý stupeň invalidity ovšem nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho špatném zdravotním stavu. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, posuzovaným příslušnou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 2. května 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)